

[Finansministeren.]

sen foreligger i form af denne redegørelse, som er afgivet af en arbejdsgruppe med repræsentanter for kommunerne og finansministeriet. Der er ikke af mig på dette område foreslået ændringer i loven, men redegørelsen fremlægges til folketingets nærmere overvejelse.

Der har som bekendt været fremsat ønske om afskaffelse af momsen på hotelværelser. Regeringen har endnu ikke taget stilling til dette ønske. Jeg kan imidlertid oplyse, at der er forhandlinger i gang mellem finansministeriet og repræsentanter for hotel- og restaurationsbranchen om såvel hotelmomsen som den særlige restaurationsafgift på stærke drikke med henblik på at nå frem til en samlet løsning for erhvervet.

Der er naturligvis herudover fremsat ønsker om ændringer i momsloven, som af forskellige grunde ikke er medtaget i lovforslaget. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på disse ønsker, som jeg for de flestes vedkommende tør karakterisere som ret uinteressante. Et enkelt ønske danner dog en undtagelse. Jeg tænker herved på valgfriheden mellem den såkaldte betalingsmetode og faktureringsmetoden ved opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning. Regeringen er opmærksom på, at det ville være en fordel for visse dele af erhvervslivet, såfremt der blev åbnet adgang for virksomhederne til at benytte betalingsmetoden. Regeringen har da også megen sympati for erhvervslivets ønske om valgfrihed, men er samtidig opmærksom på, at der også vil være ulemper forbundet med, at virksomhederne kan anvende forskellige opgørelsesmetoder.

Det er min opfattelse, at hensynet til virksomhederne ikke taler helt så stærkt for nu at indføre valgfrihed mellem de to opgørelsesmetoder, som tilfældet var ved merværdiafgiftens ikrafttræden. De virksomheder, der på grund af leverancemetoden kom ud for en likviditetsbelastning i de første kvartaler efter merværdiafgiftens ikrafttræden, må nemlig nu have tilpasset sig enten ved en stramning af deres salgsbetingelser eller ved at skaffe sig den fornødne likviditet til at finansiere afgiften. Hertil kommer, at erhvervslivets lánemuligheder i dag er væsentligt bedre, end de var for et år siden.

Det er blevet hævdet, at betalingsmetoden

navnlig for visse detailhandlere er lettere at anvende end leverancemetoden, og dette må fortsat være rigtigt. Det må dog tilføjes, at man i praksis har læmpet sig således, at virksomhederne i det daglige kan anvende kasseopgørelserne som grundlag for opgørelsen af omsætningen, når de blot ved hver afgiftsperiodes slutning foretager reguleringer for forskydninger i tilgodehavender og gæld. Almindelige detailhandlere, der ikke har andet kreditsalg end salg på ugeregning, behøver af hensyn til merværdiafgiften ikke at regulere for tilgodehavender, idet man i praksis har betragtet ugeregninger som konstant betaling.

Når regeringen er vejet tilbage for at foreslå valgfriheden indført for anvendelsen af leverance- og betalingsmetoden, beror det dog især på finansielle overvejelser.

Regeringen agter imidlertid at foretage en nærmere undersøgelse af, på hvilke områder der foreligger et reelt behov for at kunne anvende betalingsmetoden. Resultatet af en sådan undersøgelse må så indgå i overvejelser om, hvorvidt der på længere sigt bør stilles forslag om en ændring af momslovens opgørelsesregler.

Jeg skal anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting skriftligt at fremsætte *forslag til lov om afgift af spiritus og forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl.*

Den gældende beskatning af spiritus består dels af en mængdeafgift efter varernes indhold af alkohol, dels af en værdiafgift, der beregnes af varernes engrospris. I lovforslaget om afgift af spiritus foreslås det, at denne beskatning ændres til en ren mængdebeskatning, der beregnes efter varernes alkoholindhold. Ved denne sammenlægning af de to beskatningsformer opnås både en lovmæssig og en administrativ forenkling, idet det herved bliver muligt at få det sæt af regler og bestemmelser, der er knyttet til hver af de to afgiftsformer, afløst af ensartede bestemmelser for hele beskatningssystemet. Som eksempel på forenklingen kan jeg nævne, at det for at tilvejebringe afgiftsmæssig lighed mellem ensartede varer under den hidtidige værdibeskatning har været nødvendigt i loven at fastsætte

[Finansministeren.]

detaljerede regler for virksomhedernes kalkulationer for at finde frem til det prisgrundlag, der skal benyttes ved afgiftens beregning. Dette afgiftsmæssige prisbindingsystem vil fremtidig falde bort.

Ved at omlægge spiritusbeskatningen til en ren mængdebeskatning vil man samtidig opnå, at de særlige regnskaber, som virksomhederne skal føre af hensyn til afgiftens beregning og betaling, i højere grad kan afpasses efter de regnskaber, som virksomhederne i forvejen må føre af hensyn til de særlige banderolebestemmelser, som gælder for vin og spiritus, og som bl. a. har til formål at sikre publikum imod, at varerne forhandles under forkerte oprindelsesbetegnelser m. v. Banderolebestemmelsernes overholdelse sikres ved et særligt regnskabsystem, der giver mulighed for at følge væremængderne fra det øjeblik, da de indføres eller fremstilles her i landet, og indtil de banderolerets i salgsfærdig stand.

Ved at omlægge en værdibeskatning til en mængdebeskatning vil de dyrere varer opnå en afgiftslempelse, medens de billigere varer vil få en afgiftsforhøjelse. Den hidtidige meget høje værdibeskatning har været særlig fordelagtig for de billigste varer, og dette har medført, at importen i de senere år er blevet presset over på billigere kvaliteter. Den foreslåede afgiftsomlægning vil bevirke, at varer af bedre kvalitet kan komme ned i et rimeligere prisleje. Ved at dele vareområdet i to grupper, nemlig akvavit og snaps på den ene side og alle andre spirituosa på den anden side, bliver det muligt at neutralisere den afgiftsstigning, som den her i landet almindeligste vare ellers ville blive udsat for.

Afgiftssatserne foreslås sat til 81 kr. 30 øre pr. l af 100 pct. alkoholstyrke for akvavit og snaps og til 120 kr. pr. l af 100 pct. alkoholstyrke for anden spiritus. Afgiftsbelastningen for akvavit og snaps vil her ved blive ca. 10 pct. lavere end under den gældende beskatning.

Som eksempler på, hvad afgiftsomlægningen vil betyde for de enkelte varer, kan jeg nævne, at spiritusafgiften for en hel flaske Ålborg Akvavit vil falde med ca. 2 kr. 25 øre og for en almindelig flaske cognac med ca. 10 kr. Samtidig vil spiritus-

afgiften af en flaske billig importeret whisky stige med ca. 9 kr.

I lovforslagets bemærkninger er der nærmere gjort rede for de provenumæssige virkninger af afgiftsreformen. Ved en omlægning, således at det gældende beskatningsniveau bliver opretholdt uændret for de to varegrupper, ville der i det første år efter ændringen indkomme et merprovenu i statskassen, som anslås til 12-13 mill. kr. Den foreslåede afgiftslempelse for akvavit og snaps må imidlertid ventes at medføre et provenutab. Under forudsætning af en forholdsvis beskeden forøgelse af den brugte væremængde vil provenutabet i det første år blive opvejet af de ovennævnte 12-13 mill. kr.s merprovenu. Jeg mener derfor at kunne regne med, at provenuet af spiritusbeskatningen i finansåret 1969-70 vil blive opretholdt på det niveau, der lægges til grund for finanslovforslaget for 1969-70, nemlig godt 500 mill. kr.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er der i øvrigt foretaget en række ændringer af teknisk karakter, hvorved bestemmelserne er bragt på linje med bestemmelserne i nyere afgiftslove.

Det andet lovforslag vedrørende beskatningen af drikkevarer, som jeg har den ære at fremsætte for folketinget, indeholder de ændringer af teknisk karakter i loven om afgift af spiritus, vin og øl, som det er nødvendigt at foretage, når spiritus gøres til genstand for beskatning i en særlig lov.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til bemærkningerne til de to lovforslag, anbefaler jeg forslagene til det høje tings velvillige og hurtige behandling. Af hensyn til branchens og toldvæsenets arbejde med overgangen til den nye afgiftsform ville det være ønskeligt, om lovforslagene kunne vedtages inden udgangen af februar måned 1969.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin.*

Dette lovforslag går ud på at ændre benzinafgiftslovens § 5, stk. 2, 2. punktum, således, at der som hidtil kan anvendes afgiftsfri benzin til drift af lastvogne m. v., som benyttes af erhvervsvirksomheder inden for virksomhedernes egne områder. Når dette spørgsmål rejses, hænger det sammen